

81
 Αποστύμιον ἤχος θ. δ.
 Κύβοι γὰρ εἰς Χεῖτε' οὐδεὶς ὑδρῶν.

Κοντάκιον, ἤχος πλ. δ'.

Ὅτε καταβάς τὰς γλώσσας
 συνέχευε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑ-
 ψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσ-
 σας δένειμεν, εἰς ἐνότητα πάν-
 τας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δο-
 ξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Δυνά τοῦ Τρισαγίου Θεοῦ εἰς Χεῖτε',
 Θεοῦ εἰς Χεῖτε' ἡ βεβαιότης.

Ἀποστόλος.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Πρόξενον τῶν ἀποστόλων.

Ἐν τῇ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες οἱ ἀπόστολοι ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος, ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαιᾶς, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι. Καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλώσσαις ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος ἁγίου καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν. Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη· ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἴδού πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν, ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν; Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἑλαμίται καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἀραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἐορτῆς εἰσπήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ Γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. (Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἐμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὕτω γὰρ ἦν Πνεῦμα ἅγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη). Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης. Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστός ἐρχεται; Οὐχὶ ἡ Γραφή εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης, ὅπου ἦν Δαυὶδ, ὁ Χριστός ἐρχεται; Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιᾶσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους· καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὥς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνηθε; μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος, ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοι εἰσι. Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἰς ὧν ἐξ αὐτῶν· Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐάν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γνῇ τί ποιεῖ; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγγίγνεται. Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς

ἐλάλησε λέγων· Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον

81

92.

Εἰρμὸς θ' ἡγας βαρὺς

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρα κο-
φορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λό-
γῳ σάρκα δανείσασα, Μήτηρ ἀ-
πείρανδρε, Παρθένη Θεοτόκε, δο-
χρίον τοῦ ἀστέχτου, χωρίον τοῦ

πεπαισμένου Πλαττάρχου σου, σὲ μεγαλύνωμεν.

κοινωνιών.

81

13

Τὸ πνεῦμα σου τὸ ἑαυτοῦ ὁδη-
γεῖ με θεοῦ καὶ εὐδαιμονίας.

— 709 —

Ἀντὶ τοῦ «Ἐδόξουν τὸ φῶς»·

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ.

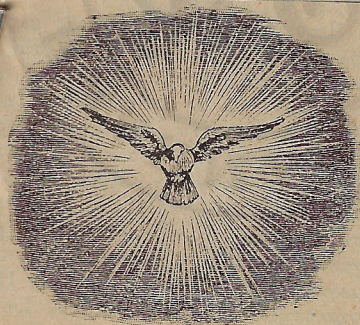
Ἰστέον, ὅτι καθ' ἑλπὴν τὴν Ἐβδο-
μάδα ταύτην τῆς Πεντηκοστῆς κατα-
λύομεν εἰς πάντα.

Ὡς δὲ μετὰ τὴν θ. Λειτουργίαν φαίνεται
ἡ ἀποστολή τῆς Τριτημίας μετὰ τὸν
δουρεῖν τοῦ ἁγίου πνεύματος.

Κνείαυή της Πντηνός 94

δωδύρεα.

Δωδύρεα: τῆς Γουμυσίας καὶ
τῶν δώδεκα πντῶν.

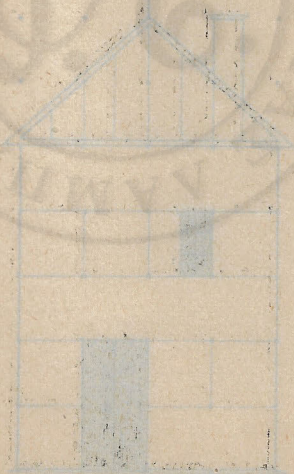
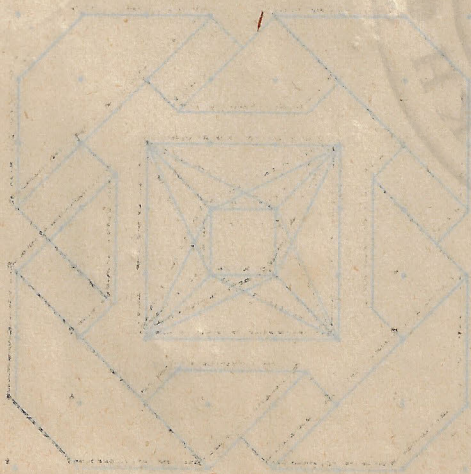
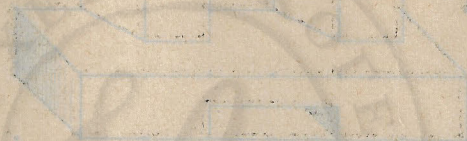

«Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει
με ἐν γῇ εὐθείᾳ». (Ψαλμ. cμβ'. 12).

(Du' eyw'de m. 443. 158.)

B.

Mrs. W. Cooper

ἀγιάσας τὰ ὕδατα, εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τῶν ἑαυτῶν αὐχένων σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ καταξιώσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ· καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγίαν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθύς, εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς, βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρόν, ὅρθιον αὐτὸν κατὰ γωνίαν ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἀνάγων ψάλλων καὶ τὸ παρόν.

Τροπᾶριον ἥχος α'.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστεῶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανὲς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

(Ἐκ τρίτου.)

Καὶ ῥαντίζει πάντα τὸν λαόν, ἐκ τοῦ ὕδατος. Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ Ναῷ, ψάλλομεν τὸ παρόν Ἰδιόμελον, εἰς ἥχον πλ. β'.

Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παρτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἀγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ, μετ' εὐφροσύνης ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδοται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἵτα ὁ Ψαλμός·

Εὐλογήσω τὸν Κύριον·

Καὶ δίδοται τὸ κατακλαστέον· καὶ γίνεται τελεία ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΓΟΥΝΚΛΙΣΙΑΣ
Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ
ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΕΣΠΕΡΑΣ

Σημαίνει ταχύτερον διὰ τὴν τῆς γονυκλισίας Ἀκολουθίαν.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ διακό-

νου, εἰ ἔστιν· εἰ δὲ μὴ ὑπὸ τοῦ ἱε-
ρέως.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώ-
μεν.

Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαν-
τος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁ-
γίων τοῦ Θεοῦ...

Ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ,
τοῦ ἀπεκδεχομένου τὴν χάριν τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου
δεηθώμεν.

Ὑπὲρ τῶν κλινόντων τὰς καρ-
δίας αὐτῶν ἐνώπιον Κυρίου καὶ
τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἐνισχυθῆναι ἡμᾶς
πρὸς τελειώσιν εὐαρεστήσεως, τοῦ
Κυρίου δεηθώμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι πλού-
σια τὰ ἐλέη αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, τοῦ
Κυρίου δεηθώμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δεχθῆναι τὴν γονυ-
κλισίαν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώ-
πιον αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Ὑπὲρ τῶν χρηζόντων τῆς παρ'
αὐτοῦ βοηθείας, τοῦ Κυρίου δεη-
θώμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης....

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερ-
ευλογημένης...

Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ ἱερέως.

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τι-
μὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύ-
ματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός.

Ἀμήν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν
Στίχ. 5'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα
Στιχηρά. Ἰδιόμελα γ'. δευτεροῦντες
αὐτά.

Ἦχος δ'.

Παραδόξα σήμερον, εἶδον τὰ
ἔθνη πάντα ἐν πόλει Δαυὶδ, ὅτε
τὸ Πνεῦμα κατήλθε τὸ Ἅγιον,
ἐν πυρίναις γλώσσαις, καθῶς ὁ
θεηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγγετο.
Φησὶ γάρ· Συνηγμένων τῶν Μα-
θητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐγένετο ἦχος,
καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς,
καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν
καθήμενοι· καὶ πάντες ἤρξαντο
φθέγγεσθαι, ξένοις ῥήμασι, ξένοις
δόγμασι, ξένοις διδάγμασι τῆς ἁ-
γίας Τριάδος. Δίς.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἦν μὲν
αἰεὶ, καὶ ἔστι, καὶ ἔσται, οὔτε ἀρ-
ξάμενον, οὔτε παυσόμενον, ἀλλ'
αἰεὶ Πατρὶ καὶ Υἱῷ συντεταγμέ-
νον, καὶ συναριθμούμενον· ζωὴ
καὶ ζωοποιῶν· φῶς, καὶ φωτὸς
χορηγόν· αὐτάγαθον καὶ πηγὴ ἀ-
γαθότητος· δι' οὗ Πατὴρ γνωρίζε-
ται, καὶ Υἱὸς δοξάζεται καὶ παρὰ
πάντων γινώσκεται, μία δύναμις,
μία σύνταξις, μία προσκύνησις,
τῆς ἁγίας Τριάδος. Δίς.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, φῶς καὶ
ζωή, καὶ ζωσα πηγὴ νοερά. Πνεῦ-
μα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, ἀ-
γαθόν, εὐθές, νοερόν, ἡγεμονεύον,
καθαῖρον τὰ πταισμάτα. Θεὸς καὶ
θεοποιῶν· πῦρ ἐκ πυρὸς προϊόν,
λαλοῦν, ἐνεργοῦν, διαιροῦν τὰ χα-
ρίσματα· δι' οὗ Προφῆται ἅπαντες,
καὶ Θεοὶ Ἀπόστολοι μετὰ Μαρ-
τύρων ἐστέφθησαν. Ἐένον ἄκου-

σμα, ξένον θέαμα, πῦρ διαιρούμενον, εἰς νομάς χαρισμάτων. Δίς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. β'.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός· ἐλθέ, καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὴ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐσδοός· τό·

Φῶς ἰλαρόν.

Καὶ τὸ Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. α'. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

Τίς Θεὸς μέγας.

Στίχ. β'. Καὶ εἶπα· Νῦν ἡρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Τίς Θεὸς μέγας.

Στίχ. γ'. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.

Τίς Θεὸς μέγας.

Εἶτα λέγει ὁ **διάκονος**·

Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Καὶ ἡμῶν κλινάντων τὰ γόνατα ἐπὶ γῆς, καὶ ἀσκεπῶν ὄντων, ἀναγινώσκει ὁ **ιερεὺς** τὰς εὐχὰς ἀπὸ τοῦ Βήματος μεγαλοφώνως, εἰς ἐπίκοον πάντων.

Αχραντε, ἀμίαντε, ἀναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀνεξιχνίαστε, ἀναλοίωτε, ἀνυπερέβλητε,

ἀμέτρητε, ἀνεξίκακε Κύριε· ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ δημιουργηθέντα ἐν αὐτοῖς· ὁ πρὸ τοῦ αἰτεῖσθαι τοῖς πᾶσι τὰς αἰτήσεις παρέχων· σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, Δέσποτα φιλόανθρωπε, τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου καὶ ἐνδόξου Θεοτόκου· ὅς, πρότερον μὲν λόγοις διδάσκων, ὕστερον δὲ καὶ ἔργοις ὑποδεικνύς, ἡνίκα τὸ σωτήριον ὑφίστατο πάθος, παρέσχεν ἡμῖν ὑπογραμμὸν τοῖς ταπεινοῖς καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, δεήσεις προσφέρειν, ἐν αὐχένος καὶ γονάτων κλίσεσιν, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· αὐτὸς οὖν πολυέλεε καὶ φιλόανθρωπε, ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε· ἐξαιρέτως δέ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν ᾗ, μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεσθῆναι ἐν δεξιᾷ σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, κατέπεμψε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ Μαθητάς καὶ Ἀποστόλους· ὁ καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἑνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες τῆς ἀκένωτου χάριτος αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησαν ἑτέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα

σου, καὶ προεφήτευσαν. Νῦν οὖν δεομένων ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ μνησθητι ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ κατακρίτων, καὶ ἐπιστρέψον τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, οἰκίαν συμπάθειαν ἔχων ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσιν. Δέξαι ἡμᾶς προσπίπτοντάς σοι καὶ βοῶντας, τό, Ἠμάρτομεν. Ἐπὶ σέ ἐπερρίφημεν ἐκ μήτρας, ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς ἡμῶν. Θεὸς ἡμῶν σὺ εἶ· ἀλλ' ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν, γεγυμνώμεθα τῆς σῆς βοηθείας, ἐστερήμεθα ἀπὸ πάσης ἀπολογίας. Ἀλλὰ θαροῦντες τοῖς οἰκτιρμοῖς σου κράζομεν· Ἀμαρτίας νεότητος ἡμῶν καὶ ἀγνοίας μὴ μνησθῇς· ἐκ τῶν κρυφίων ἡμῶν καθάρισον ἡμᾶς· μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς εἰς καιρὸν γήρωος· ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχὺν ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλείπεις ἡμᾶς· πρὶν ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ἀποστρέψαι, ἀξίωσον ἡμᾶς πρὸς σέ ἐπιστρέψαι, καὶ πρόσχες ἡμῖν ἐν εὐμενείᾳ καὶ χάριτι. Ἐπιμέτησον ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν τοὺς οἰκτιρμούς σου· ἀντίθες τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σου τῷ πλήθει τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν. Ἐπίβλεψον ἐξ ὕψους ἁγίου σου, Κύριε, ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν περιεστώτα, καὶ ἀπεκδεχόμενον τὸ παρά σοῦ πλοῦσιον ἔλεος. Ἐπίσχεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου· ἀσφάλισαι τὴν ζωὴν ἡμῶν τοῖς ἁγίοις καὶ ἱεροῖς νόμοις σου. Ἀγγέλῳ πιστῷ φύλακι παρακατάθου τῷ λαῷ σου· πάντας ἡμᾶς συνάγαγε εἰς τὴν Βασιλείαν

σου· ὁδὸς συγγνώμῃν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ· ἄφες αὐτοῖς καὶ ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα· καθάρων ἡμᾶς τῇ ἐνεργίᾳ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος· διάλυσον τὰς καθ' ἡμῶν μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχὴν.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, Δέσποτα παντοκράτωρ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς αὐγαῖς τοῦ πυρός· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ προσεγγίσει ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός· ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἐκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν ἱκεσίας, καὶ κατὰπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις Ἀγγέλοις σου· ὅπλισον ἡμᾶς ὁπλοῖς δικαιοσύνης σου· περιχαράκωσον ἡμᾶς, τῇ ἀληθείᾳ σου· φρούρησον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει σου· ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτὶ, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανάλιστον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ὁ διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν. κτλ.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Σὺν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν κτλ.

Ὁ διάκονος·

Εἵπομεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ὁ δὲ ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός.

Εἶτα ὁ διάκονος.

Ἔτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἡμῶν δὲ ὁμοίως τὸ γόνυ κλινάντων, ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκώς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος δωρεάν, ἔτι τῷ βίῳ καὶ ἡμῖν συμπαραών, εἰς κληρονομίαν ἀναφαίρετον τοῖς πιστοῖς αἰεὶ παρέχων· ἐμφανέστερον δὲ ταύτην τὴν χάριν τοῖς σοῖς Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις σήμερον καταπέμφας, καὶ τὰ τούτων χεῖλη πυρίναις στομώσας γλώσσαις, δι' ὧν πᾶν γένος ἀνθρώπων τὴν θεογνωσίαν, ἰδίᾳ διαλέκτῳ εἰς ἀκοήν

ὧτίου δεξάμενοι, φωτὶ τοῦ Πνεύματος ἐφωτίσθημεν, καὶ τῆς πλάνης, ὡς ἐκ σκότους, ἀπηλλάγημεν, καὶ τῇ τῶν αἰσθητῶν καὶ πυρίνων γλωσσῶν διανομῇ, ὑπερφυεῖ ἐνεργείᾳ, τὴν εἰς σὲ πίστιν ἐμαθητεύθημεν, καὶ σὲ θεολογεῖν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, ἐν μιᾷ Θεότητι καὶ δυνάμει καὶ ἐξουσίᾳ, κατηυγάσθημεν. Σὺ οὖν τὸ ἀπαύγασμα τοῦ Πατρός, ὁ τῆς οὐσίας καὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ ἀπαράλλακτος καὶ ἀμετακίνητος χαρακτήρ, ἡ πηγὴ τῆς σοφίας καὶ τῆς χάριτος, διάνοιξον καὶ μου τοῦ ἀμαρτωλοῦ τὰ χεῖλη, καὶ δίδαξόν με πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεσθαι. Σὺ γὰρ εἰ ὁ γινώσκων τὸ πολὺ τῶν ἀμαρτιῶν μου πληθός, ἀλλ' ἡ σὴ εὐσπλαγχνία νικῇσει τούτων τὸ ἄμετρον· ἰδοὺ γὰρ φόβῳ παρίσταμαι σοι, εἰς τὸ πέλαγος τοῦ ἐλέους σου τὴν ἀπόγνωσιν ἀπορρίψας τῆς ψυχῆς μου. Κυβέρνησόν μου τὴν ζωὴν, ὁ πᾶσαν ῥήματι τὴν κτίσιν, ἀρρήτῳ σοφίας δυνάμει, κυβερνῶν, ὁ εὐδιδος τῶν χειμαζομένων λιμὴν, καὶ γνώρισόν μοι ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι. Πνεῦμα σοφίας σου τοῖς ἐμοῖς παράσχου διαλογισμοῖς, Πνεῦμα συνέσεως τῇ ἀφροσύνῃ μου δωρούμενος. Πνεῦμα φόβου σου τοῖς ἐμοῖς ἐπισκιάσον ἐργοῖς· καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου· καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ τὸ τῆς διανοίας μου στήριξον ὀλισθηρόν· ἵνα καθ' ἐκάστην ἡμέραν, τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ, πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγούμενος, καταξιωθῶ ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ

τῆς σῆς αἰὲς μνημονεύειν ἐνδόξου καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν παρουσίας· καὶ μὴ παρίδῃς με τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου τούτου· συναπατᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν. Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτα, ὅτι περ ὅσα ἂν τις αἰτήσῃται ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἀκωλύτως παρὰ τοῦ σοῦ λαμβάνει (*) συναϊδίου Θεοῦ καὶ Πατρός· διὸ καὶ ἡγῶ ὁ ἁμαρτωλός, ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, τὴν σὴν ἱκετεύω ἀγαθότητα. Ὅσα ἡυξάμην, ἀπόδος μοι εἰς σωτηρίαν. Naί, Κύριε, ὁ πάσης εὐεργεσίας πλουσιοπάροχος δωτὴρ ἀγαθός· ὅτι σὺ εἶ ὁ διδοὺς ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα. Σὺ εἶ ὁ συμπαθής, ὁ ἐλεήμων, ὁ ἀναμαρτήτως γεγωνὸς τῆς σαρκὸς ἡμῶν κοινωνός, καὶ τῆς κάμπτουσι πρὸς σέ γόνυ ἐπικαμπτόμενος φιλεσπλάγχχνως, ἰλασμός τε γενόμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Δὸς δὴ, Κύριε, τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου· ἐπάκουσον ἡμῶν ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου σου, ἀγίασον αὐτοὺς τῇ δυνάμει τῆς σωτηρίου δεξιᾶς σου· σκέπασον αὐτοὺς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου· μὴ παρίδῃς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Σοὶ μόνῳ ἁμαρτάνομεν, (**) ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν· οὐκ οἶδαμεν προσκυνεῖν Θεῷ ἄλλοτρίῳ, οὐδὲ

διεκπετάζειν πρὸς ἕτερον Θεὸν τὰς ἑαυτῶν, Δέσποτα, χεῖρας. Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα· καὶ προσδεχόμενος ἡμῶν τὰς γονυπετεῖς δεήσεις, ἔκτεινον πᾶσιν ἡμῖν χεῖρα βοηθείας· πρόσδεξαι τὴν εὐχὴν πάντων, ὡς θυμίαμα δεκτόν, ἀναλαμβανόμενον ἐνώπιον τῆς σῆς ὑπεραγάθου βασιλείας.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην.

Κύριε, Κύριε, ὁ ρυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ρῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν, τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σαρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὕπνον ἡσυχίᾳ, ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόσῃσον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προσκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου.

Ὁ διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον,

(*) Τὸ Χειρόγραφο, λήφεται.

(**) Ἁμαρτάνουσιν ἐν τῷ Χειρογράφῳ· οὕτω καὶ τα καθέξῃς, μέχρι τοῦ βοηθείας, κατὰ τρίτον πρόσωπον.

ἀνάστησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς
ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀρχάντου κτλ.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Εὐδοκία καὶ χάριτι τοῦ μονο-
γενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογη-
τὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγα-
θῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι,
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Εἶτα τό,

Καταξίωσον, Κύριε.

Μετὰ δὲ τοῦτο λέγει ὁ **διάκονος**·

Ἔτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γό-
νατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Η ἀενάως βρούσα ζωτικὴ καὶ
φωτιστικὴ πηγὴ, ἡ συναΐδιος τοῦ
Πατρὸς δημιουργικὴ δύναμις, ὁ
πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν, διὰ τὴν
τῶν βροτῶν σωτηριάν ὑπερέκαλλως
πληρώσας, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν·
ὁ θανάτου δεσμοὺς ἀλύτους, καὶ
κλείθρα ἄδου διαρρήξας, πονηρῶν
δὲ πνευμάτων πλήθη καταπατή-
σας· ὁ προσαγαγὼν σεαυτὸν ἄμω-
μον ὑπὲρ ἡμῶν ἱερεῖον, τὸ σῶμα
δοὺς τὸ ἄχραντον εἰς θυσίαν, τὸ
πάσης ἁμαρτίας ἄψαυστόν τε καὶ
ἄβατον, καὶ διὰ τῆς φορικτῆς ταύ-
της καὶ ἀνεκδιηγήτου ἱερουργίας,
ζωὴν αἰώνιον ἡμῖν χαρισάμενος· ὁ
εἰς ἄδου καταβάς, καὶ μοχλοὺς
αἰωνίους συντρίψας, καὶ τοῖς κάτω
καθημένοις ἄνοδον ὑποδείξας· τὸν
δὲ ἀρχέκακον καὶ βύθιον δράκοντα,
θεοσόφῳ δελεάσματι ἀγκιστρεύ-

σας, καὶ σειραῖς ζόφου δεσμεύσας
ἐν ταρτάρῳ, καὶ περὶ ἀσβέστω, καὶ
σκότει· ἐξωτέρῳ, διὰ τῆς ἀπειροδυ-
νάμου σου κατασφαιλισάμενος ἰ-
σχύος· ἡ μεγαλὸνυμος σοφία τοῦ
Πατρὸς· ὁ τοῖς ἐπηρεαζομένοις μέ-
γας ἐπίκουρος φανείς, καὶ φωτί-
σας τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανά-
του καθημένους· Σὺ, δόξης ἀεν-
νάου Κύριε, καὶ Πατὴρ ὕψιστος
Υἱὲ ἀγαπητέ· αἰδίδιον φῶς, ἐξ αἰ-
δίου φωτός· ἤλιε δικαιοσύνης, ἐπ-
άκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ
ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δοῦ-
λῶν σου τῶν πρεκεκοιμημένων
πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ
λοιπῶν συγγενῶν κατὰ σάρκα, καὶ
πάντων τῶν οἰκείων τῆς πίστεως,
περὶ ὧν καὶ τὴν μνήμην ποιούμε-
θα νῦν· ὅτι ἐν σοὶ πάντων τὸ κρά-
τος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου κατέχεις
πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Δέσπο-
τα παντοκράτορ, Θεὲ Πατέρων, καὶ
Κύριε τοῦ ἐλέους, γένους θνητοῦ
τε καὶ ἀθανάτου, καὶ πάσης φύ-
σεως ἀνθρωπίνης δημιουργε συνι-
σταμένης τε καὶ πάλιν λυομένης,
ζωῆς τε καὶ τελευτῆς, τῆς ἐνταῦ-
θα διαγωγῆς, καὶ τῆς ἐκεῖθεν με-
ταστάσεως· ὁ χρόνους μετρῶν τοῖς
ζῶσι, καὶ καιροὺς θανάτου ἰστών,
κατάγων εἰς ἄδου καὶ ἀνάγων, δε-
σμεύων ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ ἀπολύων
ἐν δυναστείᾳ· ὁ τὰ παρόντα χρη-
σίμως οἰκονομῶν, καὶ τὰ μέλλον-
τα λυσιτελῶς διοικῶν· ὁ τοὺς θα-
νάτου κέντρῳ πληγέντας, ἀνα-
στάσεως ἐλπίσι ζωογονῶν. Αὐτός,
Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ὁ Θεὸς ὁ
Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν
περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θα-

λάσση μακράν, ὁ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ, καὶ μεγάλῃ, καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς τὸ Μυστήριον τῆς ἀγίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ συναϊδίου καὶ ἀδιαιρέτου, καὶ ἀσυγχύτου Τριάδος ὑποδείξας ἡμῖν, καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν καὶ παρουσίαν τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιῦ σου Πνεύματος, ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν, ἐπὶ τοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους ἐκχέας, καὶ Εὐαγγελιστὰς αὐτοὺς θέμενος τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν Πίστεως, καὶ ὁμολογητὰς καὶ κήρυκας τῆς ἀληθοῦς ἀναδείξας Θεολογίας· ὁ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ παντελείῳ Ἑορτῇ καὶ σωτηριῳδαί, ἱλασμοὺς μὲν ἰκεσίους, ὑπὲρ τῶν κατεχομένων ἐν ἁδῇ, καταξιώσας δέχεσθαι, μεγάλας δὲ παρέχων ἡμῖν ἐλπίδας, ἀνεσίνῃ τοῖς κατοικοιχομένοις τῶν κατεχόντων αὐτοὺς ἀνιάρῳν, καὶ παραψυχὴν παρὰ σοῦ καταπέμπεσθαι. Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ οἰκτρῶν δεομένων σου· καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου τῶν προκεκοιμημένων, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός· καὶ κατὰ τάξιν τὰ πνεύματα αὐτῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων, καὶ εἰρήνης καὶ ἀνέσεως ἀξιώσον αὐτούς· ὅτι οὐχὶ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ οἱ ἐν ἁδῇ ἐξομολόγησιν παρρησιάζονται προσφέρειν σοι, ἀλλὰ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογοῦμέν σε, καὶ ἰκετεύομεν, καὶ τὰς ἱλαστηρίους εὐχὰς καὶ θυσίας προσάγομέν σοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχὴν.

Ο Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰώνιος, ὁ ἅγιος καὶ φιλόανθρωπος ὁ καταξιώσας ἡμᾶς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ στήναι κατενώπιον τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, εἰς ὕμνον καὶ αἶνον τῶν θαυμασίων σου, ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου· καὶ παράσχου χάριν, τοῦ μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἀμετεωρίστως προσενεγκεῖν σοι τὴν τρισάγιον δοξολογίαν καὶ τὴν εὐχαριστίαν τῶν μεγάλων σου δωρεῶν, ὧν ἐποίησας καὶ ποιεῖς πάντοτε εἰς ἡμᾶς. Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ μὴ συναπολέσης ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλὰ ποιήσον ἔλεος μετὰ τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα, τὸ τῆς ἀμαρτίας σκότος διαφυγόντες, ἐν ἡμέρᾳ δικαιοσύνης περιπατήσωμεν καὶ ἐνδυσάμενοι τὰ ὅπλα τοῦ φωτός, ἀνεπιβουλεύτως διατελέσωμεν ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ, καὶ μετὰ παρρησίας δοξάσωμεν ἐπὶ πᾶσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεόν. (*) Σὺν γὰρ ὡς ἀληθῶς, καὶ μέγα ὄντως μυστή-

(*) Ἐνταῦθα μὲν συμπληροῦται ἡ Εὐχὴ ἐν τῇ Χειρογράφῳ· ἐπεὶ δὲ ἀμέσως Εὐχὴ ἑτέρα· «Σὺν ὡς ἀληθῶς καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, Δέσποτα κτλ.» ἐν ἣ, μετὰ τὰς τελευταίας λέξεις «καὶ τῆς βασιλείας σου ἀξίους ἡμᾶς ποιήσον» ἀναγινώσκεται κατὰ συνέχειαν· «Σὺ γὰρ εἰ· ἢ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου καὶ συναϊδίῳ Πατρί, καὶ ὁμοουσίῳ καὶ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ παντοδυνάμῳ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, κτλ.»

ριον, Δέσποτα τῶν ἀπάντων καὶ ποιητά, ἢ τε πρόσκαιρος λύσις τῶν σὼν κτισμάτων καὶ ἡ μετὰ ταῦτα συνάφεια καὶ ἀνάπαυσις ἢ εἰς αἰῶνας. Σοὶ χάριν ἐπὶ πᾶσιν ὁμολογοῦμεν, ἐπὶ ταῖς εἰσόδοις ἡμῶν ταῖς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ταῖς ἐξόδοις, αἱ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν τῆς ἀναστάσεως καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς, διὰ τῆς σῆς ἀψευδοῦς ἐπαγγελίας, προμνηστεύονται· ἥς ἀπολαύσασθαι ἐν τῇ μελλούσῃ δευτέρᾳ παρουσίᾳ σου. Σὺ γὰρ εἶ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν ἀρχηγός, καὶ τῶν βεβιωμένων ἀδέκαστος καὶ φιλόνητος κριτής, καὶ τῆς μισθαποδοσίας Δεσπότης καὶ Κύριος· ὁ καὶ κοινωνήσας ἡμῖν παραπλησίως σαρκὸς καὶ αἵματος, διὰ συγκατάθεσιν ἄκραν, καὶ τῶν ἡμετέρων ἀδιαβλήτων παθῶν, ἐν τῷ ἔκουσίῳ εἰς πείραν καταστῆναι, προσλαβόμενος σπλάγχνα οἰκτιρῶν, καὶ ἐν ᾧ πέπονθας πειρασθεὶς αὐτός, τοῖς πειραζομένοις ἡμῖν γενόμενος αὐτεπαγγέλτος βοηθός· διὸ καὶ συνήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν σὴν ἀπάθειαν. Δέξαι οὖν, Δέσποτα, δεήσεις καὶ ἱκεσίας ἡμετέρας, καὶ ἀνάπαυσον πάντας τοὺς πατέρας ἐκάστου, καὶ μητέρας, καὶ τέκνα, καὶ ἀδελφούς, καὶ ἀδελφάς, καὶ εἴ τι ἄλλο ὁμογενὲς καὶ ὁμόφυλον, καὶ πάσας τὰς προαναπαυσαμένας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου· καὶ κατὰ τάξιν τὰ πνεύματα αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, ἐν χώρᾳ ζώντων, εἰς βασιλείαν οὐρανῶν, ἐν Παραδείσῳ τρυ-

φῆς, διὰ τῶν φωτεινῶν Ἀγγέλων σου εἰσάγων ἅπαντας εἰς τὰς αὐλούς σου μονάς, συνεγείρων καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ ἡ ὤρισας, κατὰ τὰς ἀγίας σου καὶ ἀψευδεῖς ἐπαγγελίας. Οὐκ ἔστιν οὖν, Κύριε, τοῖς δούλοις σου θάνατος, ἐκδημούντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ πρὸς σέ τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐνδουμούντων, ἀλλὰ μεταστάσις ἀπὸ τῶν λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ χρηστότερα καὶ θυμηδέστερα, καὶ ἀνάπαυσις καὶ χαρά. Εἰ δὲ καὶ τι ἡμάρτομεν εἰς σέ, ὡς γενοῦ ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς, διότι οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου ἐνώπιόν σου, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ἡ ἡ ζωὴ αὐτοῦ, εἰμὴ μόνος σύ, ὁ ἐπὶ γῆς φανείς ἀναμάρτητος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ πάντες ἐλπίζομεν ἐλέους τυχεῖν καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν. Διὰ τοῦτο ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεός, ἄνεσ, ἄφες, συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια, τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει, τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ πρόδηλα, τὰ λανθάνοντα, τὰ ἐν πράξει, τὰ ἐν διανοίᾳ, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν πάσαις ἡμῶν ταῖς ἀναστροφαῖς καὶ τοῖς κινήμασι· καὶ τοῖς μὲν προλαβοῦσιν ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν δώρησαι, ἡμᾶς δὲ τοὺς περιεστώτας εὐλόγησον, τέλος ἀγαθὸν καὶ εἰρηνικὸν παρεχόμενος ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου, καὶ ἐλέους σπλάγχνα καὶ φιλονητικίας διανοίγων ἡμῖν, ἐν τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ σου παρουσίᾳ· καὶ τῆς βασιλείας σου ἀξίους ἡμᾶς ποίησον.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην.

Ο Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψίστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διαχωρήσας ἀναμέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους, καὶ τὸν μὲν ἥλιον θέμενος εἰς ἑξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρων εἰς ἑξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης ὥρας προσθῆσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἑξομολογήσει, καὶ τὴν ἑσπερινὴν σοι λατρείαν προσαγαγεῖν· αὐτός, φιλάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὥς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὁσμὴν εὐδοίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα, εἰρηνικὴν· ἐνδύσον ἡμᾶς ὅπλα φωτός· ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου· καὶ δὸς ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν, ἐδωρήσω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναί, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἵνα, καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύομεν καὶ ἐν νυκτὶ τοῦ παναγίου ὀνόματός σου· καὶ τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διαναστώμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἱκεσίας τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· ὃν, ταῖς

πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, ἐν ἑλέει ἐπίσκεψαι.

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κτλ.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, κτλ.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (*)

Ὁ διάκονος·

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινήν, κτλ.

*Ὁ δὲ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος κτλ.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός·

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος·

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ λαός·

Σοὶ Κύριε.

Καὶ ὁ ἱερεὺς εὐχεται τὴν εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοῦς, καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπίδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου· σοὶ γὰρ

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἐνταῦθα ἔχει, "Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγισμὸς ἡμῶν κτλ.

τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ Κρι-
τῇ οἱ σοὶ δοῦλοι τὰς ἑαυτῶν ἔκλι-
ναν κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέ-
ταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώ-
πων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ
τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν·
οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ,
καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν,
καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα, ἀπὸ
παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντι-
κειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ
διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυ-
μήσεων πονηρῶν.

Εἶτα ἐκφωνεῖ·

Εἴη τὸ Κράτος τῆς βασιλείας
σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμέ-
νον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ,
καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα τοῦ
στίχου. Ἦχος γ'.

Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν,
ἐμφανῶς αἱ γλῶσσαι γεγόνασιν.
Ἰουδαῖοι γάρ, ἐξ ὧν κατὰ σάρκα
Χριστός, ἀπιστίᾳ, νοσήσαντες,
θεϊκῆς ἐξέπεσον χάριτος, καὶ τοῦ
θεοῦ φωτὸς οἱ ἐξ ἐθνῶν ἠξιώθη-
μεν, στηριχθέντες τοῖς λόγοις τῶν
Μαθητῶν φεγγαζόμενοι τὴν δόξαν
τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ·
μεθ' ὧν τὰς καρδίας σὺν τοῖς γό-
νασι κλίναντες, ἐν πίστει προ-
σκυνήσωμεν, τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι
στηριχθέντες, Σωτῆρι τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Στίχ. Καρδίαν καθαράν κτίσον
ἐν ἐμοί, ὁ Θεός.

Νῦν τὸ Παράκλητον Πνεῦμα,
ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἐκκέχυται. Ἀπο-
στόλων γὰρ χορείαις ἀρξάμενον,
ἐξ αὐτῶν κατὰ μέθεξιν τοῖς πι-
στοῖς τὴν χάριν ἐφήπλωσε, καὶ
πιστοῦται αὐτοῦ τὴν κραταίαν
ἐπιφοίτησιν, ἐν πυρίνῳ τῷ εἶδει
τοῖς Μαθηταῖς διανέμον τὰς γλῶσ-
σας εἰς ὑμνωδίαν καὶ δόξαν Θεοῦ.
Διὸ τὰς καρδίας νοερώς ἐλλαμπό-
μενοι, ἐν πίστει στηριχθέντες τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, δυσωποῦμεν
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ
τοῦ προσώπου σου.

Νῦν περιβάλλονται κράτος, οἱ
Χριστοῦ ἅφ' ὧν Ἀπόστολοι·
ἐγκαινίζει γὰρ αὐτοὺς ὁ Παρά-
κλητος, ἐν αὐτοῖς καινιζόμενος,
μυστικῇ καινότητι γνώσεως· ἦν
ταῖς ξέναις φωναῖς, καὶ ὑψηγόροις
κηρύττοντες τὴν αἰδίου φύσιν τε
καὶ ἀπλὴν, τρισυπόστατον σέβειν
τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ,
ἡμᾶς ἐκδιδάσουσι. Διὸ φωτισθέν-
τες τοῖς ἐκείνων διδάγμασι, Πα-
τέρα προσκυνήσωμεν, σὺν Υἱῷ καὶ
Πνεύματι δυσωποῦντες σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε λαοί, τὴν τρισυπόστατον
Θεότητα προσκυνήσωμεν, Υἱὸν ἐν
τῷ Πατρί, σὺν Ἁγίῳ Πνεύματι.
Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως ἐγέννησεν
Υἱόν, συναἰδίου καὶ σύνονον, καὶ
Πνεῦμα Ἅγιον ἦν ἐν τῷ Πατρί,
σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον· μία δύνα-

μις, μία οὐσία, μία Θεότης, ἣν προσκυνοῦντες πάντες λέγομεν· Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Ἰησοῦ, συνεργεία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἅγιος ἰσχυρός, δι' οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ. Ἅγιος ἀθάνατος τὸ παράκλητον Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ ἐν Ἰησῷ ἀναπαυόμενον· Τριάς ἀγία, δόξα σοι.

Τό,

Νῦν ἀπολυεῖς.

Τρισάγιον· καὶ τό, Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εὐλογητὸς εἰ Χριστέ...

Ἐκ γ'.

Εἴτα ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν οὕτως·

Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυτόν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀνθρωπείαν προσλαβόμενος φύσιν, καὶ θεώσας αὐτήν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς αὐθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τό τε θεῖον καὶ ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ συναῖδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ Μαθητάς καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, πανευφήμεων, θεοκλήρων καὶ πνευματοφόρων Ἀπο-

στόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΙ

Εἰς Γυναῖκα Λεχῶ, μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας.

Τῇ δὲ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ, τὸ παιδίον πάλιν προσάγεται τῷ Ναῶ· ἐπὶ τῷ ἐκκλησιασθῆναι, εἴτουν ἀρχὴν λαβεῖν τοῦ εἰσαγέσθαι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· προσάγεται δὲ παρὰ τῆς Μητρὸς, ἥδη κεκαθαρμένης καὶ λελουμένης οὔσης, παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος ἀναδέχεσθαι τοῦτο κατὰ τὸ Βάπτισμα.

Ἰσταμένης δὲ αὐτῆς μετὰ τοῦ Πατρὸς πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, ποιεῖ ὁ ἱερεὺς Εὐλογητόν. Τρισάγιον· τό· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Εἴτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τὸ τυχόν, ἢ τοῦ λαχόντος Ἁγίου.

Δόξα, καὶ νῦν· Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν ἁγίων.

Καὶ κλινούσης τῆς μητρὸς τὴν κεφαλὴν, ἅμα τῷ βρέφει, ποιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν τοῦ Σταυροῦ σφραγίδα ἐπ' αὐτῷ· καὶ ἀπτόμενος τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην (*).

(*) Ἀκριβέστερον ἴσως ταῦτα ἐν τῷ Χειρογράφῳ. «Ἐχουσα δὲ ἐν ταῖς ἀγκάλαις τὸ βρέφος, ἡ μήτηρ κλίνει τὴν κεφαλὴν, ἅμα τῷ βρέφει πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, καὶ τὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ σφραγίδα ποιῶν ὁ ἱερεὺς ἀπτόμενός τε τῆς κεφαλῆς, αὐτῆς λέγει· Τοῦ Κυρίου κληθῶμεν.»

Τὴ Δευτέρα τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος.

96

ψάλλοντες τὰ ᾠδὰ τῆς ἑορτῆς

Καταβάσαι. «Θεὸν καλυφθεῖς» ..
ἐν τῷ «Ἐσπεύετε».

F F (μυστα)

ὅσοι ἐν Χριστῷ

ἀπόστολοι

ἀδελφοί οἱ ταῦτα εὐρεῖς περιπατεῖτε

ἔρως. ε. 9-19.

ἐν αὐτῷ

ἵνα ὁ κύριος ὁρᾷ ἡμᾶς καὶ ταπεινωθῇτε ἐν τῷ
μυστῇ τῶν ταῦτα.

Μαρτ. 17. 10-20.

τῷ τοῦ Θεοῦ
Χαίρειν Ἀρεσσαν (στ.)
Κοινωνοῦ.

97

τὸ πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸν ἔχον
μὴ λανθάνῃς ἀπ' ἡμῶν σφοδρὰ
ἐκινδυνεύει.

ἔσομεν τὸ εὖ.

Εἰς τὸ ὄνομα κυρίου.

Ιστέον, ὅτι καθ' ὅλην τὴν ἑβδο-
μάδα ταύτην τῆς Πεντηχοστῆς κατα-
λύομεν εἰς πάντα.

98/

Τῇ Κροιακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ὁ μὲν προφητὰς Δαυὶδ, μετὰ

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ'.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγ-
χνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον,
ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν πα-
θῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις
ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ ἁγὸς Πνεῦμα προσευχόμενοι ;

Κοιτάκιον αὐτόμελον, ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ
φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκου-
μένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς
θεοφόρους Μάρτυρας ταῖς αὐτῶν
ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν
Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτό-
κου, συντήρησον πολυέλεε.

τῇ ἡμέρῃ Κυριακῇ μετὰ
τὴν Πεντηκοστήν, τὴν
ἐπομένην τῇ
Οὐρανίῃ, ἢ δόξαι
τιβύη καὶ Εὐεῖα
Βορραῖα καὶ νότον
ἄγλαν πείναν Εορτήν
εορτάζομεν

Τεσσαρτον.

81

99.

Ανδρως.

Αδελφοί οἱ ἀγαθοὶ Τάριχ κατηγνῶσθαι

Βασιλεως.

8 Ep. 14! 33- 16! 2.

Κωνσταντίνου

Πιστὸς ὁ Κόσμος. Πάντες οὗτοι ὁμοῦ.

ἡ πόλις καὶ ἡ ἐκκλησία καὶ ἡ ἀρχιεπισκοπή.

Μαρτ.

2! 32-33. 37-38. 16! 27-30.

his to the Emperor. 2nd Edition 1731.

100

Kai nuno

Aggravate the pain in the
to the eye.

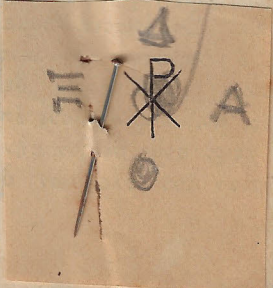
to the eye.

to the eye.

to the eye.

to the eye.

to the eye.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

τοῦ βιδέκτου ἔτους 1912

ζυκ'. αβιδ'.

Τὸ Τριώδιον ἄρχεται ἰανουαρίου ιε'.
 Ἡ ἀπόκρεως ἰανουαρίου κθ'.
 Ὁ Εὐαγγελ. τῇ ἀγ. καὶ Μ κ. τοῦ πάσχα-
 Λατίνων πάσχα, μαρτίου κε'.
 Τὸ ἅγιον πάσχα, μαρτίου κε'.
 Ἡ Ἀνάληψις, μαΐου γ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, μαΐου ιγ'.
 Κυριακὴ τῶν ἀγ. πάντων, μαΐου κ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. ἀποστόλ. ἡμ. λθ'.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγ. ἡμ. δευτέρα.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

τοῦ ἔτους 1913

ζυκα'. αβιγ'.

Τὸ Τριώδιον ἄρχεται φεβρουαρίου γ'.
 Ἡ ἀπόκρεως φεβρουαρίου ιζ'.
 Ὁ Εὐαγγελ. τῇ δευτέρᾳ τῆς ε'. ἑβδομάδος.
 Λατίνων πάσχα, μαρτίου ι'.
 Τὸ ἅγιον πάσχα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, μαΐου κγ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, ἰουνίου θ'.
 Κυρ. τῶν ἀγ. πάντων, ἰουνίου θ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. ἀποστόλων ἡμ. ιθ'.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγ. ἡμ. τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

τοῦ ἔτους 1914

ζυκδ'. αβιδ'.

Τὸ Τριώδιον ἄρχεται ἰανουαρίου κς'.
 Ἡ ἀπόκρεως φεβρουαρίου θ'.
 Ὁ Εὐαγγελ. τῇ τρίτῃ τῆς σ'. ἑβδομάδος.
 Λατίνων πάσχα, μαρτίου λ'.
 Τὸ ἅγιον πάσχα, ἀπριλίου σ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, μαΐου ιε'.
 Ἡ Πεντηκοστή, μαΐου κε'.
 Κυρ. τῶν ἀγ. πάντων, ἰουνίου α'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. ἀποστόλων, ἡμ. κζ'.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγ. ἡμ. τετάρτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

τοῦ ἔτους 1915

ζυκγ'. αβιε'.

Τὸ Τριώδιον ἄρχεται ἰανουαρίου ια'.
 Ἡ ἀπόκρεως ἰανουαρίου κε'.
 Ὁ Εὐαγγελ. τῇ τετάρτῃ τῆς διακαινησ.
 Λατίνων πάσχα, μαρτίου κθ'.
 Τὸ ἅγιον πάσχα, μαρτίου κθ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, ἀπριλίου λ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, μαΐου ι'.
 Κυριακὴ τῶν ἀγ. πάντων, μαΐου ιζ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. ἀποστόλ. ἡμ. μθ'.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγ. ἡμ. πέμπτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ
τοῦ βιδέκτου ἔτους 1916

ζυκδ'. α.β.ις'.
Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου λα'.
Ἡ ἀπόκρεως φεβρουαρίου ιδ'.
Ὁ Εὐαγγελ. τῇ παρασκ. τῆς ε'. ἑβδομ.
Λατίνων πάσχα, Ἀπριλίου ι'.
Τὸ ἅγιον πάσχα, Ἀποιλίου ι'.
Ἡ Ἀνάληψις, μαΐου ιθ'.
Ἡ Πεντηκοστή, μαΐου κθ'.
Κυριακὴ τῶν ἁγ. πάντων, ἰουνίου ε'.
Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. ἀποστόλων ἡμ. κγ'.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ
τοῦ ἔτους 1917

ζυκε'. α.β.ιζ'.
Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κδ'.
Ἡ ἀπόκρεως φεβρουαρίου ε'.
Ὁ Εὐαγγελ. τῇ σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.
Λατίνων πάσχα, μαρτίου κς'.
Τὸ ἅγιον πάσχα, Ἀπριλίου θ'.
Ἡ Ἀνάληψις, μαΐου ια'.
Ἡ Πεντηκοστή, μαΐου κα'.
Κυριακὴ τῶν ἁγ. πάντων μαΐου κη'.
Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. ἀποστόλων ἡμ. λα'.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. κυριακὴ

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ
τοῦ ἔτους 1918

ζυκς'. α.β.ιη'.
Τὸ Τριώδιον ἄρχεται φεβρουαρίου ια'.
Ἡ ἀπόκρεως φεβρουαρίου κε'.
Ὁ Εὐαγγελ. τῇ κυρ. τῆς γ'. ἑβδομ.
Λατίνων πάσχα, μαρτίου ιη'.
Τὸ ἅγιον πάσχα, ἀπριλίου κβ'.
Ἡ Ἀνάληψις, μαΐου λα'.
Ἡ Πεντηκοστή, ἰουνίου ι'.
Κυρ. τῶν ἁγ. πάντων ἰουνίου ιζ'.
Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. ἀποστόλων ἡμ. ια'.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. δευτέρα.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ
τοῦ ἔτους 1919

ζυκζ'. α.β.ιθ'.
Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κς'.
Ἡ ἀπόκρεως φεβρουαρίου ι'.
Ὁ Εὐαγγελ. τῇ δευτέρᾳ τῆς δ'. ἑβδομ.
Λατίνων πάσχα, ἀπριλίου ς'.
Τὸ ἅγιον πάσχα, ἀποιλίου ς'.
Ἡ Ἀνάληψις, μαΐου ις'.
Ἡ Πεντηκοστή, μαΐου κς'.
Κυρ. τῶν ἁγ. πάντων ἰουνίου θ'.
Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. ἀποστόλ. ἡμ. κς'.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ
τοῦ β'δέκτου ἔτους 1920

ζυχή'. α'β'κ'.

Τὸ Τριώδιον ἀρχεται ἰαννουαρίου ιθ'.

Ἡ ἀπόκρεως φεβρουαρίου θ'.

Ὁ Εὐαγγελ. τῇ ἀγ. καὶ μεγ. τετάρτῃ

Λατίνων πάσχα, μαρτίου κθ'.

Τὸ ἅγιον πάσχα, μαρτίου κθ'.

Ἡ Ἀνάληψις, μαΐου ζ'.

Ἡ Πεντηκοστή, μαΐου ιζ'.

Κυρ. τῶν ἀγ. πάντων, μαΐου κδ'.

Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. ἀποστόλ. ἡμ. λε'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. πέμπτῃ

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ
τοῦ ἔτους 1921

ζυκθ'. α'β'κα'.

Τὸ Τριώδιον ἀρχεται φεβρουαρίου ζ'.

Ἡ ἀπόκρεως φεβρουαρίου κα'.

Ὁ Εὐαγγελ. τῇ πέμπτῃ τῆς θ', ἐβδομ.

Λατίνων πάσχα, μαρτίου ιθ'.

Τὸ ἅγιον πάσχα, ἀπριλίου ιη'.

Ἡ Ἀνάληψις, μαΐου κζ'.

Ἡ Πεντηκοστή, ἰουνίου ε'.

Κυρ. τῶν ἀγ. πάντων, ἰουνίου ιγ'.

Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. ἀποστόλ. ἡμ. ιε'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. παρασκ.